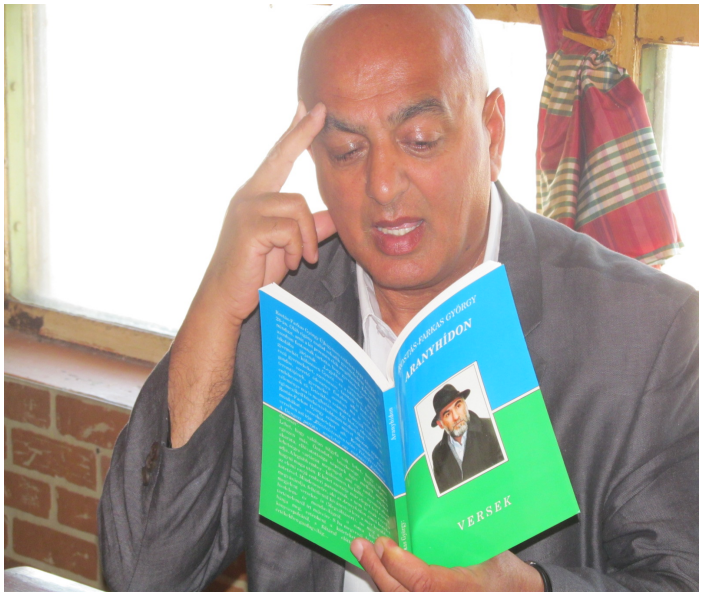
(Levélféle Rostás – Farkas Györgynek)

Rostás-Farkas György a gondolkodó, nemzetébresztő, aggódó költő, a nagy RENDSZERVÁLTÓ, és bármi...

Gyurikám, tudod mindig is felnéztem rád. Amit meg lehetett tanulni a cigányság néprajzáról, azt mind tőled tanultam. A 80-as évek elején nagyon örültem, amikor lehetőségem nyílott, hogy átnézhessek Budapestre és magamba szippanthassam mindazt, ami Szlovákiában nem adatott meg a számomra.

Az irodalmi műsorok, a nagy versfelolvasó esték, a naiv és az autodidakta cigány festők verniszázsa, és persze sorolhatnám tovább azokat a rendezvénysorozatokat, amelyek Rostás-Farkas György levédett kézjegyével voltak ellátva.

Emlékszem Gyurikám a rendszerváltás után, amikor a Budapesti Cigány Kisebbségi Önkormányzat elnökévé választottak. Még ma is látom, azt a romákból álló hosszú sort az irodád előtt, akik egyenként csakis veled kívántak konzultálni. Nyilván azért, mert csakis benned bíztak. Csodaszép, számomra irigylésre méltó napok voltak azok.

Később nagyon sok minden megváltozott. A magyarországi roma értelmiségiek különböző érdekcsoportokra oszlottak. Ki ide csapódott, ki oda csapodott, ahol úgy gondolta, hogy a karrier-építés úgy fog menni, mint a karikacsapás.

Gyurikám, ma már tudjuk, hogy hol az igazság. De azokról nem is akarok beszélni, akik homlokukra írták, hogy költő, író, festőművész, politikus, nyelvész vagyok...

Engem felettébb a te munkásságod érdekel. Például azok a könyvtárnyi alkotások, amelyekkel megörvendeztetted olvasóidat.

Ma már tudom, hogy olvasókönyvekben a helyed. Hiszen nélküled abszolút szegény lenne a cigányság európai kortárs irodalma, nyelve, történelmének feldolgozása, népszerűsítése.

Nagyon jó érzés veled incselkednem. S hidd el, nem találom műfaját e jegyzetnek szánt írásomnak.

Egy valamiben azonban nagyon biztos vagyok. Tudom, hogy éjjel-nappal töretlenül gondolkodsz.Félted a jövő cigány-nemzedék életútját. Ha nem is mondod, érzem, hogy hiányolod a dialógust.

Tudom azt, hogy nemzetednek teremtettél egy laboratóriumot, amelyet képletekkel rendeztél be.

Nos, mégis rájöttem titkodra. Néped iránti szereted hajlításaira. És egy utánozhatatlan fintorra: Hagyjatok cigánynak lenni !(Jobb kezeddel gyengéden belepiszkálsz borostásnak tudott bajuszodba.)

Dr. Ravasz József, író, szociológus, egyetemi tanár, a Dunaszerdahelyi Romológiai

Kutatóintézet igazgatója (szerk.)